

Waarom laat God lijden toe?

Waarom laat God lijden toe?

“Het allergrootste bezwaar tegen het geloof in het bestaan van een wijze en liefhebbende kracht achter het universum is het bestaan van zoveel pijn en verdriet in de wereld” —Richard Harries, schrijver

We hebben de neiging onszelf behaaglijk te voelen bij ons geloof in God als alles gaat zoals we dat wensen. Laat de tragedie echter toeslaan en we kunnen al snel beginnen te twijfelen aan zelfs Zijn bestaan.

Kijk naar de geestelijke toestand van de wereld. Agnostici – mensen die een sceptische houding aannemen ten aanzien van het bestaan van een almachtige, intelligente Schepper die het gehele universum bestuurt – beïnvloeden de gedragslijnen van onderwijs, wetenschap en regering. Het bestaan van lijden in de wereld is één van de meest bekende rechtvaardigingen voor het gebrek aan geloof en vertrouwen in God bij agnostici.

Daar ze niet de redenen kennen waarom lijden zo veelvuldig voorkomt, concluderen ze dat noch God noch religie de antwoorden voor de problemen van de wereld kan geven. Zoals de Britse historicus en schrijver Paul Johnson het omschreef: “Ik vermoed dat het probleem van het kwaad meer

Daar ze niet de redenen kennen waarom lijden zo veelvuldig voorkomt, concluderen ze dat noch God noch religie de antwoorden voor de problemen van de wereld kan geven.

bedachtzame mensen van het geloof wegtrekt dan welk ander probleem ook.”

In Europa bijvoorbeeld is agnosticisme algemeen heersend. Daar begon de afbrokking van het religieus geloof in alle ernst toen de omvang van het lijden en de dood van Wereldoorlog I bekend werd bij de miljoenen overlevende Europeanen. Meer dan 10 miljoen doden en nog eens 20 miljoen gewonden door dat enorme conflict.

De Britse schrijver David L. Edwards schreef: “De ervaring in Europa in het tijdperk van de wetenschap laat herhaaldelijk zien dat het geloof in God overspoeld kan worden door lijden” (The futures of Christianity, 1987, pag. 339). Hij legt uit hoe dit komt: “De eerste wereldoorlog was de grote [religieuze]

catastrofe. Het veroorzaakte minder fysieke schade dan de tweede wereldoorlog – maar veel meer schade aan het Christendom... Erg weinig in de traditie van de Europese kerken had hen voorbereid op de geestelijke crisis... Allen moedigen zij hun leden aan te bidden voor overwinning en veiligheid, om er achter te komen dat een wolk gifgas alle doctrines die zo mooi hadden geleken in de dagen van vrede verduisterde... Het was een oorlog die grote schade toebracht aan de oude stijl van onderwijs door de kerken dat God alles onder controle had, zoals de predikant in zijn parochie” (pag. 306-307).

Vanaf toen zijn veel Europeanen beginnen te geloven dat geloof in God nauwelijks te rechtvaardigen is. Velen hebben uitdrukking gegeven aan hun overtuiging dat God doof was voor de angstschreeuwen afkomstig uit de door regen kletsnatte loopgraven van Wereldoorlog I en uit de doods kampen van de Nazi's in Wereldoorlog II. Deze golf van twijfel is zo groot geweest in Europa dat in sommige delen vele oude kerkgebouwen verkocht zijn om te worden gebruikt als boekwinkels, kantoorruimte en zelfs nachtclubs.

Hoe kunnen we angst en lijden rijmen met het beeld dat de Bijbel scheidt van een liefhebbende God? Waarom zou Hij de afschuwelijke ellende die de mensheid teistert toelaten? Heeft de Bijbel een uitleg over lijden? Laat de Bijbel een God zien die controle over het universum kan uitoefenen? Als Hij zo'n macht heeft, waarom brengt Hij dan niet onmiddellijk een eind aan alle ellende?

Vele mensen, gelovigen en ongelovigen, kijken naar de calamiteiten – of het nu persoonlijke, nationale of globale calamiteiten betreft – en worstelen met deze vragen. In deze les zullen we zien hoe de Bijbel omgaat met dit raadsel: Waarom laat God lijden toe?

KEUZEVRILHEID OF LIJDENSVRIJHEID?

Als we volledig willen begrijpen waarom God lijden toelaat, moeten we een andere belangrijke vraag in alle eerlijkheid onder ogen zien. Hoe kunnen we werkelijke keuzevrijheid hebben en toch bevrijd worden uit het lijden? We willen beide zeer graag. Maar zijn beide mogelijk op hetzelfde moment?

Als er ook maar één ideaal is in het Westen dat bijna vereerd wordt, is het wel vrijheid. Vrijheid is de grondslag van ons sociale systeem. Velen zouden bereid zijn vrijheid en zelfbeschikking te verdedigen met hun eigen leven.

God Zelf heeft mensen keuzevrijheid gegeven. Het is zelfs onderdeel van Gods fantastische plan. Hij dwingt ons niet een bepaalde weg op te gaan, maar Hij staat ons toe zelf de weg te kiezen die we willen gaan. Met betrekking tot het onderwerp

keuze vertelde God aan het oude Israël, “Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven...” (Deut. 30:19).

De Russische schrijver Fyodor Dostojevsky gaf op overtuigende wijze uiting aan wat wel gezien mag worden als overheersende visie van het Westen op het belang van een vrije wil. In 1864 schreef hij in zijn *Notes From the Underground* over onze behoefte aan zelfbeschikking: “De mens heeft slechts zijn eigen vrije wil nodig, wat het ook kost en waar het ook toe leidt.”

Maar wat zijn de voor- en nadelen van de vrije wil van de mens? We moeten onthouden dat keuzevrijheid zowel goede als slechte keuzes toestaat. De kosten kunnen overweldigend zijn. Onze keuzes kunnen leiden tot desastreuze gevolgen.

In het begin van de 20e eeuw maakten de mensen, net als nu, in vrijheid hun keuzes. Nationale leiders namen noodlottige keuzes. Trots, koppigheid, angst, strategische tijdschema's en verstikkende politieke en militaire verbonden maakten allemaal deel uit van het begin van Wereldoorlog I. Toen eenmaal de condities zover waren, vonden de naties die in oorlog waren zichzelf gevangen in een ravijn van continue, bijna oneindige afslachting van jonge soldaten. Zulke patronen zien we door de eeuwen heen.

Maar, in alle chaos, de werkelijke vraag is niet of God levend is en luistert naar de mensen, maar of zij luisteren naar Hem.

Paulus beschreef de conditie van de mensen beknopt: “Snel zijn hun voeten om bloed te vergieten, verwoesting en ellende zijn op hun wegen, en de weg des vredes kennen zij niet” (Rom. 3:15-17). Helaas, maar niet alle vernietiging, ellende, verdriet en lijden komt neer op degenen die slechte beslissingen nemen. Veel gevolgen van onze keuzes komen zonder onderscheid op de onschuldigen terecht. Onschuldige mensen kunnen vaak getroffen worden en worden vaak getroffen. Al te vaak lijden degenen die niets te maken hadden met slechte keuzes het meeste ervan.

Mozes bevestigt dit principe: “De Here is lankmoedig en groot van goedertierenheid, vergevende ongerechtigheid en overtreding, hoewel Hij zeker niet ongestraft laat, maar de ongerechtigheid der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht” (Num. 14:18). Sommige gevolgen van zonde duren generaties lang voort.

De verkeerde keuzes van de mensheid zijn de reden van het meeste lijden dat we in deze wereld zien.

GODS SOEVEREINITEIT

Alleen de Heilige Geschriften onthullen de ware en eeuwige oplossingen voor het lijden van mensen. We dienen naar Gods Woord te kijken om onze problemen op te lossen.

Wie is volgens de Bijbel de allerhoogste leider over de volkeren?

“Here, God onzer vaders, zijt Gij niet God in de hemel, heerst Gij niet over al de koninkrijken der volken? In uw hand is kracht en sterkte, niemand kan standhouden tegen U” (2 Kron. 20:6).

Hoe vergelijkt de Bijbel Gods kracht met die van de volkeren?

“Zie, volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en

als een stofje aan een weegschaal; ... zij worden door Hem beschouwd als nietig en ijdel” (Jes. 40: 15-17, vergelijk verzen 22-23).

Onthult de Bijbel op welke wijze God de leiders van de naties bewerkt om Zijn wil uit te kunnen dragen?

“In het eerste jaar van Kores, de koning van Perzië, wekte de Here, opdat het woord des Heren, door Jeremia verkondigd, zou worden voltrokken, de geest van Kores, de koning van Perzië, op, om door zijn gehele koninkrijk, ook in geschrifte, deze oproep te doen uitgaan: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: alle koninkrijken der aarde heeft de Here, de God des hemels, mij gegeven en Hij heeft mij opgedragen Hem een huis te bouwen in

De afbrokkeling van het religieus geloof begon in alle ernst toen de omvang van het lijden en het aantal doden na Wereldoorlog I bekend werd bij de miljoenen overlevende Europeanen.

Jeruzalem, in Juda” (Ezra 1:1-2; vergelijk 2 Kron. 36:22).

God onthulde aan de profeet Jeremia dat na 70 jaar in Babylonisch gevangenschap aan enkelen van de Joden toegestaan zou worden om terug te keren naar hun vaderland. Zij zouden de stad Jeruzalem en de tempel herbouwen. Om deze profetie in vervulling te laten gaan beïnvloedde en had Hij wellicht de controle over enkele van de gedachten en beslissingen van Kores, de koning van Perzië. Hij “wekte de geest van Kores op” opdat de koning een edict zou uitvaardigen waarin het toegestaan zou worden om Jeruzalem en de tempel te herbouwen.

Kan God het hoofd van een natie naar Zijn wil beïnvloeden?

“Het hart van de koning is in de hand des Heren als waterbeken, Hij leidt het overal heen, waar het Hem behaagt” (Spr. 21:1).

We zien dat de reden dat God het menselijk lijden en de ellende op de aarde nog niet gestopt heeft niet is omdat het Hem ontbreekt aan controle over wat menselijke wezens doen. Hij heeft zelfs controle over degenen op de hoogste regeringsniveaus. Wat we zien is dat God ervoor heeft gekozen om

deze controle uiterst zelden te gebruiken.

God heeft een plan, een geweldig doel wat Hij aan het uitwerken is. Voor dat grote plan is het nodig dat Hij mensen toestaat om vrije wil uit te oefenen. We hebben de optie om keuzes te maken die tegen Zijn wet in gaan. God staat mensen toe keuzes te maken die tegengesteld zijn aan Zijn perfecte wil – om Zijn geweldige doel te kunnen voleindigen.

WAAROM LIJDEN?

Een beroemde schrijver vroeg eens puntig: "Indien God zo geweldig goed is, en ook geweldig machtig, waarom bestaat het kwaad dan überhaupt?" Dat is een vraag die we allemaal beantwoord willen zien.

God onthult zijn doel met het toelaten van ellende in dit tijdperk, waarin we hebben te worstelen tegen onze eigen destructieve natuur en verstand. Het is onze eigen vrije wil – onze keuzevrijheid, onze vrije morele wil – die de sleutel verstrekt tot het inzien waarom God kwaad en lijden toelaat te bestaan.

Op welke belangrijke keuzes stuitte onze eerste voorouders?

"en de boom des levens in het midden van de hof, benevens de boom der kennis van goed en kwaad" (Gen. 2:9).

Het eerste boek van de Bijbel verhaalt over de twee bomen die God had geschapen. De ene vertegenwoordigde de weg van leven en overvloedige zegeningen, de andere de weg van lijden, angst en dood. Hij gaf Adam en Eva de keuze tussen de twee bomen. Maar Hij liet onze eerste voorouders niet in het

duister. Hij legde de gevolgen uit van de keuzes die ze konden maken en gebied hen zelfs niet de verkeerde keuze te maken. (Gen. 2: 15-17; vergelijk Gen. 3:3).

Welke uiterst belangrijke beslissing namen Adam en Eva?

"En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begerlijk was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at" (Gen. 3:6).

Hoewel de Schepper van de mens duidelijk de eerste mens gewaarschuwd had om niet te eten van de vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad, weerhield Hij Adam en Eva er niet van om de verkeerde keuze te maken. God had hen beiden geschapen naar Zijn eigen beeld en gaf hun keuzevrijheid.

God is de samenvatting van heilig, rechtvaardig karakter. Hij heeft er voor gekozen om altijd te doen wat wijs en goed is. Geen grotere kracht dan Hijzelf dwingt Hem ertoe om rechtvaardig te zijn. Rechtvaardigheid is altijd al Zijn manier van leven geweest en zal dat altijd blijven. Zijn natuur is liefde, de hoogste uiting van Zijn perfecte karakter. (1 Joh. 4:8,16).

Aangezien God wil dat wij zijn zoals Hij is, heeft Hij ons niet als automaten geschapen. Wanneer Hij dat had gedaan, zouden we geen rechtvaardig karakter kunnen ontwikkelen, hetzelfde karakter dat Hij heeft. Hij kon ons niet maken naar Zijn geestelijke gelijkenis. Om karakter te ontwikkelen, moeten we onze keuzes overwegen en de gevolgen ervan (h)erkennen. We moeten kiezen tussen juist en

Satans rol in het veroorzaken van lijden

Satan is een belangrijke oorzaak van het lijden van mensen. De Bijbel verhaalt over "de oude slang, dat is de duivel en de satan" (Openb. 20:2), die regeert over de mensheid als de "overste van de macht der lucht, van de geest die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid" (Ef. 2:2). Als "de god dezer eeuw" (2 Kor. 4:4), is Satan de aanstichter van veel van de ellende van de mensheid.

Petrus waarschuwt Christenen dat hun "tegenpartij de duivel rond gaat als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden" (1 Petr. 5:8). Jezus zegt ons in de parabel van de zaaier en het zaad dat op het moment dat velen het Woord van God uitgelegd horen, "komt terstond de satan en neemt het woord, dat in hen gezaaid is, weg" (Marc. 4:15).

De apostel Paulus vroeg aan Timothéüs om de "dwarsdrijvers" te onderwijzen en te vermanen zodat zij zich zouden "wenden tot de wil van Hem, (losgekomen) uit de strik des duivels, die hen gevangen hield" (2 Tim. 2:25-26). Jezus zond Paulus tot de heidenen "om hun de ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God" (Hand. 26:18).

Uit deze passages kunnen we zien dat satan een enorme en doordringende kracht uitoefent over de mensheid. Hoe groot is deze invloed? De Bijbel vertelt ons dat "de hele wereld in de boze ligt" (1 Joh. 5:19).

Kort voor de terugkeer van Jezus Christus zullen satan en

zijn demonen aanzetten tot een tijd van verdrukking die nog verschrikkelijker zal blijken te zijn dan welke tragedie ook die de mensheid ooit heeft meegemaakt (Matt. 24:21-22). Het lijden dat het teweeg brengt is onvoorstelbaar.

Op dat moment zal satan de mensheid misleiden door "de wetteloze" wiens invloed zal zijn "naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid ..." (2 Thes. 2:9-10).

Satans invloed is de oorzaak van veel van de verdeeldheid en vijandigheid tussen naties, rassen, religies en individuen. De Bijbel noemt hem "de verzoeker" (Matt. 4:3, 1 Thes. 3:5). Hij slaat munt uit onze zwakheden door ons te verleiden en te verlokken tot zonde en conflict met elkaar (1 Kor. 7:5). Met behulp hiervan zet hij mensen aan tot houdingen en gedragingen die conflicten, ongelukken, verdriet en dood teweeg brengen.

God stelt echter limieten aan satans macht over en invloed op de mens (Job 1:12, 2:6). God staat satan niet toe om Zijn meesterlijk plan van behoud voor de gehele mensheid te verijdelen. God zal nooit afstand doen van Zijn ultieme controle over de mensheid.

(Om meer te leren over Satans invloed over de mensheid, vraag onze kosteloze Engelstalige boekje aan: *Is There Really a Devil?*)

onjuist, wijsheid en dwaasheid, onverschilligheid en waakzaamheid.

Wat gebeurt er als we de verkeerde keuzes maken?

“Wie onrecht zaait, zal onheil oogsten ...” (Spr. 22:8).

Paulus legde het principe van oogsten wat je zaait uit in Gal. 6:7-8. De NBG vertaling van dit vers is zeer duidelijk: “Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie op (de akker van) zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op (de akker van) de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten.”

Het bijbelse verslag laat zien dat God zich zelden mengt in de vrije mogelijkheid van de mens om keuzes te maken. We vinden gevallen in de Bijbel waarin God zich tijdelijk mengt om de vrije keuze van een natie ofwel van een individu een bepaalde lijn van handelen te verbieden – in sommige gevallen om zijn dienaren te beschermen, in andere gevallen om profetie in vervulling te laten gaan.

Op een bepaald moment zorgde Hij ervoor dat Koning Saul tegen zijn wil in ging “profeteren” om Zijn knecht David te beschermen. Maar al snel keerde Saul terug naar zijn oude manier van leven.

God intervenieerde ook om Abrahams vrouw Sara te beschermen tegen de ongeoorloofde bedoelingen van een koning. God is vaak in menselijke relaties tussen beide gekomen om Zijn trouwe dienstknechten te helpen of te beschermen. Over het algemeen is Gods doel het meest gebaat bij het laten van keuzevrijheid aan ons – de zaken hun gang laten gaan, zelfs indien onze overhaaste en verkeerde beslissingen enorm lijden over ons heen brengt. Anders zouden we het belang van rechtvaardig karakter niet leren, noch de afschuwelijke gevolgen van ons zondige handelen volledig begrijpen.

God weerhoudt mensen er bijvoorbeeld niet van om zich al te vaak aan alcohol over te geven. Hij neemt hun keuzevrijheid niet weg, noch beschermt Hij hen tegen de gevolgen van hun keuzes. Indien echter een alcoholist in alle ijver geestelijke kracht zoekt en hulp van God om zijn eigen zwakte te overwinnen, is God gewillig om, door de tussenkomst van Jezus Christus, hem te helpen (Hebr. 2:16-18; 4:14-16). God heeft altijd een luisterend oor voor de gebeden van degenen die oprecht Zijn geboden willen houden.

HET BELANG VAN GODDELIJK KARAKTER

Velen hebben zich afgevraagd: Waarom schiep God in het begin de mensen niet gewoon als geestelijke wezens zonder menselijke natuur? Waarom maakte Hij ons eerst fysiek – van het stof der aarde – om ons daarna eeuwig leven aan te bieden alleen als we krachtig de zwakheden van het vlees weerstaan?

Als God alles kan doen, waarom schiep Hij ons dan niet met een perfect karakter? Met andere woorden, wat is het doel van dit moeilijke en beproevende fysieke leven? Hadden ons verdriet en lijden niet vermeden kunnen worden?

Natuurlijk had God dat allemaal kunnen doen – als Hij ons had willen scheppen zonder het persoonlijke karakter dat we

nodig hebben om persoonlijke keuzes te kunnen maken. Het komt allemaal neer op onze vrije wil, onze keuzevrijheid. God zelf had een keuze hoe de mens geschapen zou worden. Hij had ons als automaten kunnen maken, die functioneren als geprogrammeerde robots wiens enige handeling is het volbrengen van de instructies van hun maker. Maar Hij koos ervoor om ons te maken zoals Hij, in staat om keuzes te maken die alleen begrensd worden door onze kennis en ons karakter. Dit houdt in dat we goed van kwaad moeten kunnen onderscheiden en dat we ons karakter geleidelijk ontwikkelen door onze beslissingen onder begeleiding en hulp van God te nemen.

Is God actief bezig om karakter in menselijke wezens te ontwikkelen?

God weerhoudt mensen er niet van om zich al te vaak aan alcohol over te geven. Noch beschermt Hij hen tegen de gevolgen van hun keuzes.

“Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen” (Ef. 2:10)

“...dat gij vernieuwd zoudt worden door de geest van uw denken, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid (Ef. 4:22-24, Statenvertaling).

God is nog niet klaar met ons. Wij zijn nog steeds Zijn werk. Hij ontwikkelt in ons “gerechtigheid en heiligheid” – Zijn karakter.

Zolang wij menselijk zijn, is ons karakter nog niet standvastig; het is niet permanent. We kunnen onze gedachten en ons handelen veranderen. We kunnen fouten maken en ervan leren. We kunnen leren van de vruchten van onze juiste en onze verkeerde keuzes.

Aangezien we onze gedachten kunnen veranderen – en ons kunnen bekeren van onze fouten – kan God ons nog meer veranderen en kan God in ons de wil en de capaciteit scheppen om standvastig te kiezen tussen wat juist is en wat verkeerd is. “Want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt” (Fil. 2:13).

Natuurlijk verlangt God van ons dat we dit eerst erkennen en gewillig onze verkeerde houding veranderen door toe te staan

dat Zijn Geest ons kracht geeft om deze veranderingen te maken. Dan kunnen we een nieuwe persoon worden die “geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.”

Welk aspect van ons karakter is het belangrijkste voor God?

“Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan” (1 Sam. 16:7).

De Bijbel gebruikt het woord “hart” om onze diepste gedachten, motieven en houdingen te beschrijven. God weet wat zich afspeelt in onze gedachten. Hij doorgrondt onze intenties en motivaties (Hebr. 4:12-13). De interne aspecten van ons karakter wegen het zwaarst bij Hem. Hij overziet ons handelen in het licht van wat in ons hart is (vergelijk Jer. 17:10; Deut. 10:12).

Kan God onze harten veranderen?

“Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt” (Ez. 36:26-27).

Indien we onszelf overgeven aan God, dan zal Hij ons de kracht door de Heilige Geest geven om te leven volgens de principes van rechtvaardigheid zoals Hij ze definieert in Zijn

wetten. Eenieder van ons moet “een arbeider (zijn), die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brennen van het woord der waarheid” (2 Tim. 2:15). Het is door de Schriften te bestuderen dat we “volkomen zijn, tot alle goed werk volkomen toegerust” (2 Tim. 3:17). God schrijft datgene wat we leren in onze harten door Zijn Geest (Hebr. 8:10; 2 Kor. 3:3), zodat het een permanent onderdeel van ons denken en onze natuur wordt.

Hoe kan God zeker weten wat werkelijk in iemands hart is?

“Wat is de mens dat Gij hem zo groot acht en uw aandacht op hem vestigt, dat Gij elke morgen hem bezoekt, elk ogenblik hem beproeft?” (Job 7:17-18).

We krijgen te maken met beproevingen en moeilijkheden zodat God kan weten hoe toegewijd wij zijn aan Zijn weg van leven. Hij moet erachter komen of ons karakter moeilijkheden en beproevingen zal doorstaan. Slechts dan kan Hij ons de krachten die horen bij eeuwig leven toevertrouwen. Het doel van dit leven is niet slechts voor het opbouwen van karakter; het is voor het testen van dat karakter.

Waarom testte God het oude Israël?

“Gedenk dan heel de weg, waarop de Here, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen ten einde te weten, wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn gebo-

Verklarende Woordenlijst

Beloning: datgene wat God geeft aan degenen die Hem behagen. Beloning is datgene wat wij ontvangen voor onze handelingen, goed of slecht. We kunnen behoud, dat een gift van God is (Rom. 6:23), niet verdienen, hoewel Christus met de parabel van de talenten laat zien dat sommigen grotere beloningen zullen ontvangen dan anderen in Gods Koninkrijk vanwege hun diensten aan de Schepper (Matt. 25:14-30). De rechtvaardigen zullen hun ultieme beloning oogsten op het moment van de opstanding der heiligen.

Bekering: een ommekeer in houding en handelingen wanneer we ons realiseren dat we de verkeerde richting op gaan. Geestelijk gezien houdt het oprecht berouw over de zonde en een besluit tot het doen van het juiste in.

Karakter: het onderscheidingsvermogen, de bereidheid en vastberadenheid om de juiste morele, ethische en geestelijke keuzes te maken en uit te dragen, ongeacht de omstandigheden, beïnvloedingen en neiging om het tegenovergestelde te doen.

Menselijke natuur: de karaktereigenschappen, houding en gedrag van een menselijk wezen. Het is in wezen neutraal, hoewel door de tijd heen zelfvoldoening de neiging heeft om de overhand te krijgen. Als wezens met keuzevrijheid wordt ons bevolen en wordt van ons verwacht dat wij de aantrekkingskracht van fundamenteel egoïsme weerstaan en dat wij ons overgeven aan de leiding door de Heilige Geest.

Verdrukking: bezoeking, mishandeling, kwelling of aanvallen op onze persoon of op ons karakter. Verdrukking voor gehoorzaamheid aan God zorgt ervoor dat wij lijden ter wille

van rechtschapenheid. Dit kan persoonlijke, politieke, religieuze en psychologische verdrukking omvatten.

Verzoening: herstel; het tegengestelde van vervreemding. Wij worden verzoend tot een relatie met God de Vader door bekering van zonde en aanvaarding van het offer van Christus. Vervreemding van God resulteert in zonde (Jes. 59: 1-2).

Volharding: Tde mogelijkheid om langdurige problemen of tegenspoed te doorstaan. Het blijven op de juiste koers.

Vrije wil of vrije keuze: de vrijheid om te beslissen zonder al te veel druk om al dan niet een bepaalde koers te varen; de eigenschap dat men niet geleid wordt door vroegere zaken (zoals instinct) of goddelijke tussenkomst, maar het kunnen beslissen voor jezelf.

Vruchten: het resultaat van een beslissing of een handeling. De vruchten van de Geest zijn het gevolg van de Heilige Geest die werkt in het leven van een persoon.

Soevereiniteit (van God): de ongeëvenaarde wet, kracht en autonomie van God. De Schepper is soeverein aangezien niemand met succes Zijn oppermacht kan evenaren.

Test: een test van geloof, geduld of uithoudingsvermogen door overgeleverd te zijn aan lijden of verleiding. We worden getest door de moeilijkheden van het leven. Zulke testen werken geduld uit en bouwen en openbaren ons karakter. “Betoont gij u slap ten dage der benuwdheid, dan komt uw kracht in het nauw,” schreef Salomo (Spr. 24:10). Succesvol doorstane testen bouwen mee aan heilig, rechtvaardig karakter en vertrouwen op God.

Zalven: het hoofd van een persoon zalven met olie om genezing van een bepaalde ziekte te verzoeken (Jak. 5:14-16). De olie symboliseert Gods Heilige Geest, welke de kracht van God is.

den zoudt onderhouden” (Deut. 8:2, vergelijk verzen 15-16).

Test God zelfs het geloof van de rechtvaardigen?

“Verheugt u daarin, ook al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijken te zijn bij de openbaring van Jezus Christus” (1 Petr. 1:6-7).

Zelfs de rechtvaardigen worden beproefd om te laten zien hoe trouw zij blijven in hun toewijding aan God (Ps. 11:5). Wanneer wij te maken krijgen met moeilijke beslissingen kan God zien hoe toegewijd wij zijn aan Hem. Slechts wanneer wij Hem gehoorzamen in moeilijke tijden is de diepte van ons karakter pas volledig duidelijk. Paulus zegt ons dat wij moeten “roemen (ook) in verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop” (Rom.5:3-4, vergelijk Openb. 2:10).

Zal God toestaan dat wij beproefd worden boven ons vermogen?

“Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt” (1 Kor. 10:13).

HET DIEPGAANDE VOORBEELD VAN LIJDEN VAN JEZUS CHRISTUS

Waarom leed Jezus Christus?

“Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen...” (1 Petr. 3:18).

Christus leed niet omdat Hij dat had verdiend. Hij doorstond het lijden in ons voordeel: om te helpen met het vervullen van Gods doel met ons.

Gedurende Zijn dienaarschap werd Jezus Christus bespot, veracht en verworpen door de religieuze leiders van Zijn tijd. Dit was een groot deel van Zijn persoonlijke beproevingen vóór Zijn kruisiging. Zijn landgenoten eisten Zijn executie. Uiteindelijk verlieten zelfs Zijn discipelen Hem, zodat Hij Zijn lot alleen moest ondergaan. “Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte” (Jes. 53:3). “Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen” (1 Joh. 1:11). Hij doorstond het complete scala aan menselijk lijden.

Nadat Hij de dood had overwonnen door de opstanding uit de doden, legde Jezus aan Zijn discipelen de noodzaak van Zijn lijden uit (Luk. 24:46). Aangezien Hij zonder zonde was, leed Hij niet voor Zijn eigen zonden, maar voor die van ons. Niemand had ooit eerder meegemaakt dat het lot van de hele mensheid op zijn schouders rustte op deze manier. Hij nam de straf voor onze zonden op Zich. Dat maakte Zijn lijden en dood absoluut noodzakelijk voor ons behoud.

Iedere Christen zou zich direct met het lijden van Christus moeten kunnen identificeren. Hierdoor heeft Hij behoud voor ons mogelijk gemaakt. Indien Hij niet gewillig in onze plaats

had geleden, dan zou iedereen sterven – om nooit meer te leven.

Hoe zwaar testte God de getrouwheid van Christus?

“En Hij werd in de woestijn veertig dagen verzocht door de satan ... (Mark. 1:13).

“... Tijdens Zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit Zijn angst ...” (Hebr. 5:7).

Verleiding op zich is een vorm van lijden en beproeving. Jezus Christus Zelf moest weerstand bieden aan de begeerten van het vlees en deze overwinnen. En dat deed Hij! Hij is het enige menselijke wezen ooit dat volledig alle verleidingen tot zonde heeft weerstaan. (1 Joh. 3:5; vergelijk Hebr. 12:3-4).

Zelfs met de hulp van de Vader, was de wilskracht die nodig was om de verleidingen van satan en de verlokkingen van het vlees te weerstaan, onvoorstelbaar groot. De foltering die Hij in Getsemane leed is onmogelijk voor ons om voor te stellen. Hij bad daar drie keer tot de Vader om extra geestelijke kracht om door Zijn geprofeteerde lijden en kruisiging heen te komen. Hij bad daar zo intens dat “Zijn zweet werd als bloeddruuppels” (Luk. 22:44). Hij vroeg zelfs de Vader of het op de een of andere manier mogelijk was dat dit lijden vermeden kon worden. Maar het moment daarop boog Hij zich gehoorzaam voor datgene waarvan Hij wist dat het Zijn Vaders wil was (Matt. 26:36, 39-42).

WAAROM MOETEN CHRISTENEN LIJDEN?

Een van de grootste puzzels voor veel mensen is waarom God toelaat dat goede mensen lijden. Wat is het nut, vragen zij zich af, om te leven volgens Gods instructie als we allemaal moeten lijden? Een zeer bekend boek verwoordt dit dilemma in zijn titel: *When bad things happen to good people*.

Het boek van 1 Petrus gaat voornamelijk over het lijden van Christenen. Petrus begreep het belang van het lijden van mensen die rechtvaardig leven in het licht van Jezus Christus en Zijn lijden. Petrus merkt twee categorieën van lijden op. De ene is ter wille van de rechtvaardigheid en het brengt ons dichter tot het Koninkrijk van God. De andere is grotendeels overbodig omdat het meestal het resultaat is van problemen die we over onszelf brengen. We hebben echter gedurende beide types van lijden Gods hulp nodig.

Heeft God een doel met het toelaten van lijden bij Christenen?

“Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden” (1 Petr. 2:21).

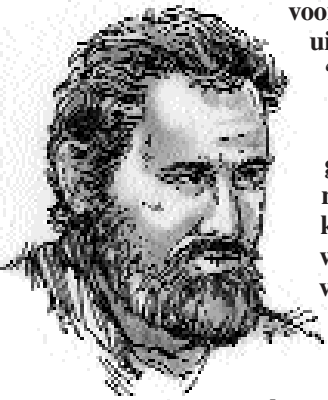
“Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden” (Fil. 1:29).

“Want dit is genade, indien iemand, omdat hij met God rekening houdt, leed verdraagt, dat hij ten onrechte lijdt” (1 Petr. 2:19).

Hoe moeten Christenen kijken naar het lijden veroorzaakt door anderen?

“Zalig de vervolgd om der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen” (Matt. 5:10).

De Bijbel legt uit waarom de rechtvaardigen lijden in deze tegenwoordige slechte tijd. De meeste ellende wordt voortgebracht door satans doordringende invloed op de mensen en hun ideeën en houdingen (zie “Satans rol in het veroorzaken van lijden”, pag. 4). Vlak voor Zijn kruisiging legde Jezus uit aan Zijn discipelen:

Paul

“Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld ... Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren” (Joh. 15:19-20).

Paulus vertelt ons dat “allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden” (2 Tim. 3:12; vergelijk 1 Petr. 3:14; Matt. 5:11-12). Veel van de vervolging die Christenen te lijden hebben is eigenlijk gericht op Christus Zelf. Het leven dat Hij leefde en dat Hij onderwees is het werkelijke mikpunt. Petrus legde dit duidelijk uit: “Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid” (1 Petr. 4:12-13).

Hebben rechtvaardigen altijd lijden moeten doorstaan om God te dienen?

“Broeders, neemt tot een voorbeeld van gelatenheid en geduld de profeten, die in de naam des Heren hebben gesproken” (Jak. 5:10).

Al Gods profeten hebben geleden voor hun gehoorzaamheid aan Hem. Sommigen overleefden het; anderen gaven hun leven. Daniël werd in een leeuwenkuil geworpen vanwege zijn geloof en zijn levenswijze, maar God bevrijdde hem (Dan. 6:15-23). Zijn drie vrienden – Sadrak, Mesak en Abednego – werden veroordeeld tot de dood in een “brandende vuuroven” omdat zij zich niet wilden neerbuigen voor een afgod, maar God spaarde op miraculeuze wijze hun levens (Dan. 3:8-29).

David smeekte God constant om bevrijding van zijn vijanden (Ps. 7:1-2; 18:17-19). Maar we moeten vooral letten op zijn vertrouwen op God: “Zie, des Heren oog is op hen die Hem vrezen, die op zijn goedertierenheid hopen, om hun ziel van de dood te redden, en hen in het leven te houden in hongersnood” (Ps. 33:18-19). Over het algemeen genomen wil God dat Zijn dienstknechten bevrijd worden. Sommigen zijn echter ter willen van Gods Koninkrijk gemarteld, terwijl ande-

ren hun levens nog zullen gaan beëindigen als martelaren. Van Jesaja wordt over het algemeen gezegd dat hij een profeet was die “door midden werd gezaagd” (Hebr. 11:37). We lezen dat “anderen zich hebben laten folteren en van geen bevrijding willen weten, opdat zij aan een betere opstanding deel mochten hebben” (vers 35), en sommigen “hebben hoon en geselslagen verduurd, daarenboven nog boeien en gevangenschap” (vers 36). Stefanus riep vlak voor hij gemarteld werd tot degenen die hem zouden gaan stenen: “Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? Zelfs hebben zij hen gedood, die geprofeteerd hebben van de komst van de Rechtvaardige [Jezus Christus], van wie gij nu verraders en moordenaars geworden zijt” (Hand. 7:52).

Zo is het altijd al gegaan. Het begon met Kaïn en Abel. “Want dit is de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben; niet gelijk Kaïn: hij was uit de boze [satan] en vermoordde zijn broeder. En waarom vermoordde hij hem? Omdat zijn werken boos waren en die van zijn broeder rechtvaardig” (1 Joh. 3:11-12).

De Bijbel legt uit dat “wie in oprechtheid wandelt, vreest de Here; maar hij wiens wegen verkeerd zijn, veracht Hem” (Spr. 14:2). De mensen die niet gaan op de wegen van God richten indirect hun vijandigheid jegens Hem op Zijn dienstknechten door hun minachting en woede te uiten. Petrus omschrijft deze houding heel duidelijk: “Daarom bevreemdt het hen, dat gij u niet met hen stort in diezelfde poel van liederlijkheid, en zij belasteren u” (1 Petr. 4:4).

Welke apostel ondervond dat zijn dienst vervuld zou zijn met lijden?

“... want Ik zal hem [de apostel Paulus] tonen, hoeveel hij lijden moet ter wille van Mijn naam” (Hand. 9:16; vergelijk 2 Tim. 1:11-12).

Toen God de apostel Paulus in het begin riep en hem bekeerde, leerde hij dat een deel van zijn dienst aan Christus zou zijn te moeten lijden. Paulus' lijden hield direct verband met het grote doel waartoe hij was geroepen. Aan hem werd door de opgestane Jezus Christus de opdracht gegeven naar de heidenen te gaan “om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God...” (Hand. 26:18). Zijn missie trok intense oppositie en vervolging aan.

Met welk soort lijden kreeg Paulus te maken?

“... driemaal heb ik schipbreuk geleden, een etmaal heb ik doorgebracht in volle zee; ... in gevaar door rovers, in gevaar door volksgenoten, ... in moeite en inspanning, tal van nachten zonder slap, in honger en dorst, tal van dagen zonder eten, in koude en naaktheid; (en dan), afgezien van de dingen, die er verder nog zijn, mijn dagelijkse beslomming, de zorg voor al de gemeenten” (2 Kor. 11:25-28).

Lees 2 Korintiërs 11:23-33 voor Paulus' levendige beschrijving van de vele vernederingen, gevaren en verwondingen waarmee hij te maken kreeg bij het uitdragen van zijn opdracht het evangelie overal te verkondigen. Hij verhaalt hoe hij continu te maken had met lijden terwijl hij het evangelie van het Koninkrijk van God verkondigde. Het voeden van de kudde van

God, de leden van Gods Kerk, was ook een belangrijk onderdeel van zijn missie, en de liefhebbende bezorgheid van Paulus voor zijn gemeenten rustte zwaar op hem.

Paulus zegt ons: “Wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg” (1 Kor. 11:1). Evenzo zullen wij ook ontdekken dat het niet mogelijk is het evangelie te verspreiden in deze chaotische en zondige wereld zonder te maken te krijgen met oppositie en vervolging. Niet iedereen zal op dezelfde manier en in dezelfde mate te maken krijgen met weerstand en vervolging. Christus kent ons vermogen; Hij begrijpt de talenten en grenzen van elk lid. Toch is lijden ter wille van het verspreiden van Gods waarheid het lot van alle ware Christenen. Het was een constante factor in het leven van Paulus en zijn metgezellen (1 Kor. 4:11-12).

Hoe beïnvloedde de vervolging van Paulus zijn reputatie?

“waarvoor (het evangelie) ik lijd en zelfs boeien drag al seen misdadiger. Maar het woord van God is niet geboeid” (2 Tim. 2:9).

Paulus werkte onder een heleboel achterdocht en aanklachten. De meeste Joodse leiders vonden hem een verrader, en de Romeinen wisten vaak niet of ze hem moesten behandelen als een misplaatst Romeins staatsburger, chronische herriescopper of crimineel. Uiteindelijk stierf hij voor zijn geloof.

Kan het uiten van christelijke bezorgdheid riskant zijn voor anderen?

“Groet Prisca en Aquila, mij medearbeiders in Christus Jezus, mensen, die voor mijn leven hun hals gewaagd hebben” (Rom. 16:3-4; vergelijk Fil. 1:25-30).

De vroege Christenen riskeerden hun levens om Paulus en andere leden van de Kerk van dienst te zijn. Zij leden ter wille van Gods Koninkrijk en hun diensten aan medechristenen – ter wille van het ijverig beoefenen van de Gouden Regel.

Het boek Romeinen zegt ons dat wij moeten “wenen met de wenenden” (Rom. 12:15). Indien wij anderen waarlijk liefhebben, zullen wij soms voor en met hen lijden – plaatsvervangend of in pijnlijke realiteit. Aangezien Christenen “leden ten opzichte van elkaar” (vers 5) zijn en onderdeel van hetzelfde lichaam, is dit een manier waarop we elkaar kunnen dienen en God kunnen eren (vers 1). “Wetende dat aan uw broeders in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten” (1 Petr. 5:9).

Wat is de juiste christelijke reactie op een onheuse bejegening van anderen?

“Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam” (1 Petr. 4:16).

“Laten derhalve ook zij, die naar de wil van God lijden, hun zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende” (vers 19).

Jezus legde aan zijn discipelen uit waarom zij op een onjuiste bejegening zouden moeten antwoorden met liefde, vriendelijkheid en goede werken. “Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat zij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want Hij laat

zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer dan het gewone? Doen ook de heidenen niet hetzelfde? Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Mat. 5:44-48).

Christenen zijn geroepen om “het licht der wereld” te zijn (Mat. 5:14). Zij dienen altijd het karakter van hun hemelse Vader, die zelfs voorziet in de levensbehoeften van de onrechtvaardigen, te weerspiegelen. Christenen moeten leven als voorbeelden, zelfs onder moeilijke omstandigheden. “En gij zijt navolgers geworden van ons en van de Here en gij hebt het woord onder zware verdrukking met blijdschap des heiligen Geestes aangenomen, zodat gij een voorbeeld geworden zijt voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaje” (1 Thes. 1:6-7).

Hoe dient een Christen zich te voelen met betrekking tot lijden voor Gods Koninkrijk?

“Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden” (Rom. 8:18).

Niemand begreep het lot van een Christen beter dan Paulus. In aanvulling op de bezoeken die we al eerder beschreven, verdroeg hij ook nog “een doorn in het vlees” – vermoedelijk een chronisch gezondheidsprobleem. Christus’ antwoord: “... de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid” (2 Kor. 12:7-9).

Een juist beeld van de toekomst en begrip van Gods doel met ons te hebben, is cruciaal in het omgaan

met de problemen in het leven. Slechts wanneer we in alle oprechtheid vooruit kijken naar de glorie van Gods Koninkrijk, kunnen we ons eigen lijden in het juiste perspectief zien. Onze beproevingen zijn zeker werkelijkheid en kunnen niet worden uitgewist. Toch verbleekt hun belang op de lange termijn tot onbetekenend in vergelijking met de ware voltooiing van onze grote roeping (Fil. 3:11-14).

Door simpelweg de basiswijsheid in Gods Woord te negeren brengen we lijden over onszelf. Bijvoorbeeld: “Een doldriftige moet boeten, want als gij hem helpen wilt, maakt gij het erger” (Spr. 19:19).

ONNODIG LIJDEN VERMIJDEN

Aangezien zonde de grootste veroorzaker is van lijden, kan veel onnodig lijden worden vermeden door getrouw God te gehoorzamen, door Zijn geboden te onderhouden naar de letter en naar de geest. Het vermijden van lijden kan ook inhouden het volgen van

nuchtere principes van mentale, emotionele en fysieke gezondheid. Zulke principes zijn gebaseerd op de Tien Geboden en kunnen door de gehele Bijbel heen gevonden worden.

Waarschuwt de Bijbel ons om geen lijden over ons te brengen door te zondigen?

“Laat dus niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als bemoeial” (1 Petr. 4:15).

Wat gebeurt er met degenen die dit advies negeren?

Obsessieve schuldgevoelens zijn vaak een belangrijke oorzaak van emotionele foltering.

“Omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des Heren niet hebben verkozen, mijn raad niet hebben gewild, al mijn vermaningen hebben versmaad, zullen zij eten van de vrucht van hun wandel en verzadigd worden van hun raadslagen. Want de afkerigheid der onverstandigen zal hen doden, de zorgeloosheid der dwazen zal hen te

gronde richten” (Spr. 1:29-32).

We lezen over vele voorbeelden van lijden dat we over onszelf kunnen brengen simpelweg door de basiswijsheid in Gods Woord te negeren. Bijvoorbeeld: “Een doldriftige moet boeten, want als gij hem helpen wilt, maakt gij het erger” (Spr. 19:19). En: “Luiheid doet in diepe slaap vallen en de trage moet honger lijden” (vers 15).

Financiële problemen zijn meestal het resultaat van het wettelijk instaan voor de schulden van een ander: “Slecht vergaat het hem die borg is voor een vreemde, maar wie de handslag vermijdt, gaat veilig” (Spr. 11:15).

Ongelukken en onvoorzichtigheid dragen sterk bij aan het lijden van mensen. Sommige beroepen en activiteiten zijn onvermijdelijk gevaarlijker dan andere. “Wie stenen losbreekt, wordt erdoor gewond; wie hout klooft, loopt daardoor gevaar” (Pred. 10:9).

Ziekte is natuurlijk een andere belangrijke oorzaak van lijden. De redenen van ziektes zijn te veel om op te noemen. Toch had God de oude Israëlieten beloofd, dat indien zij ijverig Zijn instructies, die wetten op het gebied van dieet, hygiëne en landbouw omvatten, zouden opvolgen, Hij hun niet zou treffen met de ziektes welke Hij had gebracht over de Egyptenaren (Ex. 15:26). Hij waarschuwde hen echter, dat het negeren van Zijn leiding zou resulteren in ziekte (Deut. 28:58-61). Het onder controle krijgen van een ziekte kan dus liggen aan het feit of we al dan niet luisteren naar Gods advies en het opvolgen daarvan.

Door zulke simpele principes te volgen uit voorzorg, voorzichtigheid, een goede eetwijze en goede hygiëne, kunnen we individueel een belangrijk deel van het lijden dat ontstaat door ziektes terugdringen. Maar er zullen hele gemeenschappen – zelfs naties – voor nodig zijn om samen te werken aan het schoonmaken van onze omgeving en het herstellen van basisprincipes van landbouw, luchtkwaliteit, voedselverwerking en andere aan gezondheid gerelateerde behoeften om de

Oorzaak en gevolg: een vaak vergeten principe

Van veel tragedies en lijden kan de oorzaak achterhaald worden: onze eigen al te menselijke handelingen en beslissingen. In een wereld met keuzevrijheid lijden sommige keuzes onvermijdelijk tot slechte resultaten. Handelingen leveren consequenties op. We weten dat we oogsten wat we zaaien, maar we realiseren ons niet wat de bron van deze uitspraak is – de Bijbel (Gal. 6:6-7). Duizenden jaren geleden merkte een van de vrienden van Job – geen onbekende met lijden – op dat “wie onrecht ploegen en moeite zaaien, die maaien het” (Job 4:8).

Eeuwen later bekeek de Hebreeuwse profeet Hosea de treurige geestelijke conditie van het Koninkrijk van Israël. Afgoderij, geweld en immoraliteit waren aan de orde van de dag (Hos. 2, 4). Binnen een aantal jaren zou het machtige Assyrische Rijk vanuit het oosten binnenvallen en zou het Koninkrijk verwoesten door duizenden inwoners af te slachten en de Israëlietische overlevenden tot slaven te maken. God openbaarde aan Hosea wat er te wachten stond en waarom. “Want wind zaaien zij en storm oogsten zij” (Hos. 8:7). “Gij hebt goddeloosheid geploegd, misdaad geoogst; de vrucht van leugen hebt gij gegeten...” (Hos. 10:13). Het was onvermijdelijk dat de zonden

van het volk hen uiteindelijk in zouden halen.

Wanneer duizenden sterven door natuurgeweld – orkanen,, tornado's en droogtes – geven de mensen de schuld aan God. Maar, zoals God de oude Israëlieten al verteld had, zou Hij hen zegenen met goed weer wanneer zij Hem zouden gehoorzamen (Lev. 26:3-4; Deut. 28:12). De meesten kozen er echter voor om niet te gehoorzamen. Die beslissing had niet alleen invloed op hun eigen leven, maar ook op dat van hun kinderen, die het slachtoffer werden van de onverstandigheid van hun ouders. De onschuldigen lijden vaak voor de zonden van anderen. Dat is een van de tragische gevolgen van verkeerde keuzes. We kunnen als we het lijden analyseren, er heel veel van leren als we kijken naar hun oorzaak. Spreuken 22:3 waarschuwt ons de gevolgen op lange termijn van onze keuzes te overwegen: “De schrandere ziet het onheil en bergt zich, maar de onverstandigen gaan hun gang en moeten boeten.”

Wanneer we kijken naar de belangrijkste oorzaken van lijden, hoeven we vaak niet verder te kijken dan naar onszelf. Op de een of andere manier is de onderliggende oorzaak van het meeste lijden zonde.

mensheid te brengen tot het niveau van een uitstekende gezondheid. Veel van deze belangrijke stappen zullen moeten wachten tot Christus de aarde zal regeren in Zijn Koninkrijk.

Langdurige en obsessieve schuldgevoelens zijn vaak een belangrijk, maar te voorkomen, oorzaak van emotionele foltering. Sommige schuldgevoelens zijn natuurlijk en juist. Maar schuldgevoelens dienen altijd te leiden tot bekering, hetgeen de remedie is (2 Kor. 7:10). God is genadig. De oplossing is in een berouwvolle houding naar God te gaan voor de genade en vergeving die Hij belooft.

We lezen dat zelfs “de rechtvaardige valt zevenmaal, doch staat weer op, maar de goddelozen struikelen in de rampspoed” (Spr. 24:16). We dienen Gods genade regelmatig en vaak te zoeken. Zoals God ons beloofd heeft, “al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol...” (Jes. 1:18-19).

Deze voorbeelden gaan alleen tot de oppervlakte van het onnodig en te voorkomen lijden dat we over onszelf kunnen brengen. Ze laten ook zien waarom we een gebalanceerd begrip dienen te hebben van de oorzaken van lijden. Veel menselijk lijden zou eenvoudigweg vermeden kunnen worden door de juiste kennis, het juiste begrip, wijsheid en gehoorzaamheid.

Waar kunnen we praktische instructies vinden om onnodig lijden te vermijden?

“De spreuken van Salomo om wijsheid en tucht te verkrijgen, om verstandige woorden te verstaan, om de tucht aan te nemen, die verstandig maakt, gerechtigheid en recht en rechtschapenheid; om de onverstandigen schranderheid, de jongeling kennis en bedachtzaamheid te geven” (Spr. 1:1-5).

We moeten het boek Spreuken niet verwaarlozen wanneer we praktische hulp zoeken in het begrijpen van principes die nuchter denken en leven omvatten. Het kan ons helpen bij het verbeteren van onze menselijk relaties en ons christelijk leven. Veel van ons lijden en ongelukkig zijn komt van het niet juist omgaan met de dagelijkse moeilijkheden die we met elkaar hebben. Vaak hebben we een gebrek aan diplomatie. We hebben Gods wijsheid nodig bij het omgaan met onze medemensen. Hoewel we veel lijden over onszelf brengen, heeft God het liefste dat we het tegenovergestelde beleven. Geloven dat God een of ander pervers plezier zou beleven aan het lijden van mensen is compleet niets begrijpen van Zijn karakter. Hij scheidt geen behagen in de dood van de goddeloze (Ez. 33:11). Vaak stelt Hij straf uit in de hoop op bekering (2 Petr. 3:9). Hij wil dat de gehele menselijke familie behoud verkrijgt in Zijn Koninkrijk (1 Tim. 2:4). Hij geeft er niet de voorkeur aan dat wij lijden.

HULP VOOR DEGENEN DIE LIJDEN

Hebben Christus en God de Vader medelijden met degenen die lijden?

“En toen Hij uit het schip ging, zag Hij een grote schare, en Hij werd met onferming over hen bewogen en genas hun zieken” (Matt. 14:14)..

“Toen Hij de scharen zag, werd Hij met onferming over

hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben” (Matt. 9:36).

“Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader op de hemelen het goede geven aan hem, die Hem daarom bidden” (Matt. 7:11).

Waarom bevrijdt God de mensheid niet nu van het lijden?

“En Hij kon daar geen enkele kracht doen; alleen genas Hij enige zieken door handoplegging. En Hij verwonderde Zich over hun ongelooft” (Mark. 6:5-6a).

“Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild” (Matt. 23:37).

De onwil van de mensheid in zijn geheel om God geloven en te gehoorzamen is de ware oorzaak van een lijdende wereld.

Alleen wanneer de mensheid zich oprecht bekeert, na de tweede komst van Christus, zullen alle mensen de relatie tussen geloof en genade gaan begrijpen. God verlangt ernaar om genadig te zijn en medelieden en liefde over hen uit te storten. Maar hun bekering en medewerking zijn wel voorwaarden.

Helaas zal dat voor de meeste mensen moeten wachten tot Christus de houdingen en gedragingen van de hele wereld zal veranderen. In deze tegenwoordige tijd willen mensen zich nou eenmaal niet onderwerpen aan Gods wil. Zoals Jezus uitlegde: “Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij” (Matt. 15:8). De mensheid heeft als gevolg daarvan te lijden.

Wat heeft Jezus Christus al gedaan om het lijden te verlichten?

“Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen” (Matt. 8:17).

Met Zijn dood betaalde Christus voor onze zonden zodat wij met God herenigd konden worden (Kol. 1:21-22). Dus waarom blijven de mensen lijden? Hoewel Christus de doodstraf, die wij verdienden door onze zonden (Rom. 6:23; Hebr. 10:10), op zich nam, betekent dat niet dat alle onmiddellijke gevolgen van de zonden zijn verwijderd. Zonde brengt enorm lijden over ons lichaam en onze geest. Het is zelfs zo dat die twee nauw verwant zijn. Een negatieve geestelijke of emotio-

Veel van ons lijden komt van het niet juist omgaan met de dagelijkse moeilijkheden die we met elkaar hebben. We hebben Gods wijsheid nodig bij het omgaan met onze medemensen.

nele staat kan zekere types van fysieke ziektes veroorzaken.

Een van de redenen waarom Christus naar deze wereld kwam was om af te rekenen met onze fysieke en emotionele folteringen. Zijn persoonlijk lijden maakt voor ons fysieke en geestelijke genezing mogelijk. Voor Zijn kruisdood werd Hij zo wreed mishandeld, dat Hij er bijna niet meer als mens uitzag. Hij nam zelfs de fysieke gevolgen van onze zonden op Zich, zodat we, door Hem, genezen kunnen worden (1 Petr. 2:24). Zo zal ook de tijd komen dat, vanwege Zijn offer, al het lijden voor eeuwig verwijderd kan worden, (Openb. 21:4).

Hoe omschreef Christus zijn missie aan het begin van zijn ministry?

“De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aange-name jaar des Heren” (Luk. 4:18-19, citaat van Jes. 61:1-2).

De Vader zond Jezus om de Geschriften te vervullen (Luk. 4:20-21), die honderden jaren ervoor geschreven waren door de profeet Jesaja. Dit was in aanvulling op Zijn primaire mis-sie, namelijk het geven van Zijn leven voor de zonde van de mensheid. De vier Evangelieën getuigen allemaal van het voorbeeld leven van Christus in het verzachten van het lijden van Zijn medemensen.

Hoe vervulde Jezus deze Schriftuurlijke missie?

“En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk. En het gerucht van Hem drong door tot in geheel Syrië; en men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren, gekweld door allerlei ziekten en pijnen, bezetenen en maanzieken en verlamden, en Hij genas hen” (Matt. 4:23-24).

Gaf Jezus Zijn discipelen kracht om anderen te genezen?

“Toen riep Hij de twaalven samen en gaf hun macht en gezag over alle boze geesten en om ziekten te genezen. En Hij zond hen uit om het Koninkrijk Gods te verkondigen en genezingen te doen” (Luk. 9:1-2; vergelijk Mark. 6:13; Luk. 10:1-2,9).

Genezing is altijd een van Gods zegeningen voor de mensheid geweest. Toch hebben slechts weinigen vertrouwen in deze wonderbaarlijke bijbelse waarheid. Wanneer we ziek zijn, wordt ons opgedragen om de oudsten in de Kerk te vragen voor ons te bidden en ons te zalven met olie in de naam van de Heer (Jak. 5:14). Ons wordt daarna verteld dat “het gelovige gebed zal de lijder gezond maken” (vers 15). De olie die wordt gebruikt voor de zalving staat symbool voor de genezende kracht van Gods Heilige Geest.

Voor het geval er geen oudste is in een bepaald geografisch gebied – de Kerk is namelijk altijd een verstrooid lichaam geweest – heeft God in deze situatie gezorgd voor een schriftelijke wijze van zalving. Een speciaal zalvingsdoekje kan op verzoek naar de zieke worden toegezonden (zie Hand. 19:11-12). Tevens instrueren Jezus Christus en Paulus de christenen

om deel te nemen aan het nieuwtestamenteisch Pascha en haar symbolen. (Luk. 22:19-20; 1 Kor. 11:23-25). De wijn die we in deze ceremonie gebruiken staat symbool voor het vergoten bloed van Christus voor onze zonden en het brood staat symbool voor het lichaam van Christus, dat voor ons verbrijzeld is. Jezus Christus nam ons fysieke, geestelijke en emotionele lijden op Zich. Hij is de geprofeteerde “knecht” van Jesaja 52 en 53 die voor ons allemaal geleden heeft. Lees deze hoofdstukken aandachtig door om het lijden van Christus te begrijpen dat Hij voor ons doorstond. Vergelijk deze hoofdstukken dan met het ooggetuige verslag van Zijn lijden in Mattheus 26-28.

Welke andere speciale hulp wordt door Christus' lijden voor ons mogelijk gemaakt?

“Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen. Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen” (Hebr. 2:17-18).

Alleen Jezus Christus heeft het perfecte voorbeeld gegeven van het vermijden van zonde. Gedurende Zijn leven op aarde weerstond Hij standvastig verleidingen. Hij gaf niet een enkele keer toe aan zonde (1 Petr. 2:22). Hij bleef dicht bij de Vader en bad ernstig in tijden van behoefte (Mark. 1:35; Joh. 11:41-42). Toch moest ook Hij tot God bidden en smeken “onder sterk geroep en tranen” (Hebr. 5:7). Wanneer wij tot God komen in gebed voor de hulp die we nodig hebben, kunnen we bedenken dat Jezus Christus, onze Bemiddelaar, onze worstelingen met onze fysieke, menselijke zwakheden begrijpt (Hebr. 4:15). Aangezien zonde ons allen kwelt, hebben we hulp nodig in het overwinnen ervan. Zoals Paulus uitlegde, “ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wensen is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet” (Rom. 7:18). Paulus wist van wie hij de hulp kon krijgen die hij nodig had om de zonde te overwinnen: “Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!” (Rom. 4:24-25).

Keer op keer zien we in de Evangelieën dat Jezus van Nazareth geconfronteerd wordt met zonde – onderwijl actie ondernemend om anderen ervan te verlichten. Hij was vol medeleven en gaf ons het perfecte voorbeeld. Onze verlosser kent uit eerste hand wat het is om de verlokkingen van het vlees te weerstaan en het te overwinnen. Hij weet precies wanneer en op welke wijze ons te helpen de zonde te bestrijden. Hij wil dat wij nederig naar Hem toekomen voor hulp – voor kracht om weerstand te bieden – wanneer we het nodig hebben (Hebr. 4:14-16).

Op welke andere manier verzachtte Jezus het lijden?

“En toen Hij uit het schip ging, zag Hij een grote schare en werd met ontferming over hen bewogen, omdat zij waren als schapen, die geen herder hebben, en Hij begon hun vele dingen te leren” (Mark. 6:34).

De wereld heeft heel hard juist onderwijs in bijbelse principes nodig om te leren hoe te leven. Zoals de Hebreeuwse profeet Hosea klaagde, gaan de levens van mensen “ten onder door een gebrek aan kennis” (Hos. 4:6).

Het principe van oorzaak en gevolg heeft nooit opgehouden te werken. Lijden is het gevolg dat zo vaak veroorzaakt wordt door onwetendheid en zonde. Om lijden op een effectieve wijze te bestrijden moeten we in harmonie met bijbelse wetten en principes leven. Anders brengen we onnodig lijden over onszelf (zie "Oorzaak en gevolg: een vaak vergeten principe," pag. 10).

TIJD EN TOEVAL

De Bijbel maakt melding van een ander aspect van menselijk lijden, genaamd "tijd en toeval" in Prediker 9:11. Veel goede en slechte dingen overkomen mensen ongeacht of zij goed of slecht zijn. Zoals Jezus het uitlegde, God laat het regenen op zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen (Matt. 5:45).

Jezus erkende het principe dat koning Salomo zo'n 1000

Leren van het lijden van Job

Het lijden van een man genaamd Job verklaart veel over het feit dat karakter in Gods ogen veel belangrijker is dan het onbehagen en de pijn die we in dit leven ondervinden. Job was een buitengewoon rechtvaardig mens. Hij vermeed behoedzaam allerlei overtredingen van Gods wetten. Hij gedroeg zich zonder blaam. Toch kende ook hij, net als wij allen, zwakheden (Mark. 14:38). Hij was niet perfect.

God besloot om toe te staan dat Jobs karakter getest werd om te zien of zijn toewijding aan Hem alle tegenslag zou kunnen doorstaan. Het verslag van Job is in de Geschriften opgetekend om rechtvaardigen te helpen, wanneer zij door ontmoedigende en traumatische ervaringen gaan, om te leren God geduldig te vertrouwen terwijl ze de oplossing van hun problemen verwachten.

God haalde het rechtvaardig karakter van Job aan tegenover Satan (Job 1:8). Satan antwoordde, "...Strek daarentegen uw hand uit en tast alles aan wat hij bezit – of hij (Job) U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen!" (Job 1: 9-11). Latere gebeurtenissen bewezen dat Satan ongelijk had. Zo zwak was Jobs karakter niet. God gaf Satan toestemming om alle bezittingen en familie van Job af te nemen en hem te plagen met ondraaglijke zweren (Job 1:12-19). Eerst accepteerde Job zijn toestand, door te zeggen, "De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd" (Job 1:21).

Later, "toen nu de drie vrienden van Job hoorden van al het leed dat hem getroffen had, kwam ieder van hen ... om hem te gaan beklagen en te troosten" (Job 2:11). Na een week lang hem te hebben beklaagd, begonnen ze te discussiëren over zijn ramspoed en zijn lijden. Job somde zijn klachten op om de onbillikheden van het leven te laten zien. Later was God het met hem eens. Niet alles in dit leven is eerlijk en billijk.

Jobs drie vrienden echter waren ervan overtuigd dat God Job voor een of andere geheime zonde strafte, iets dat Job voor iedereen kon verbergen, behalve voor God.

Job ontkende in alle toonaarden dat dat het geval was, en hij had gelijk. God bevestigde dit later ook.

Toch begon Job geleidelijk aan gedurende deze beproeving van verlies en lijden het God kwalijk te nemen. Dit overkomt mensen vaak temidden van onverklaarbare ramspoed.

Vele hoofdstukken zijn gewijd aan het onjuiste redeneren en beschuldigen door Jobs drie vrienden en Jobs ontkenningen. Uiteindelijk nam een van Jobs jongere vrienden, Elihu, het woord. Hij erkende dat Jobs perspectief onjuist en verdraaid was. Job raakte ervan overtuigd dat zijn lijden geen enkel doeldiende. Hij besloot dat God hem simpelweg niet eerlijk behandelde. Elihu realiseerde zich dat Job zo geobsedeerd was door zijn eigen onschuld (Job 33:8-9) dat hij de fout bij God neerlegde in plaats van te zoeken naar lessen die hij van deze beproevingen zou kunnen leren. Elihu antwoordde op Jobs klagen: "Houdt jij dat voor recht, en noemt jij dat: mijn

gerechtigheid tegenover God" (Job 35:2).

In plaats van zijn tegenspoed te zien als een mogelijkheid om geduld te leren en God toe te staan om hem te kneden, nam Job het Zijn Schepper meer en meer kwalijk. Hij sloot zich af voor de mogelijkheid om iets waardevols te kunnen leren van zijn lijden. Jobs voornaamste tegenwerping was dat God hem geen antwoord gaf, dat Hij zijn rechtvaardigheid niet op de juiste waarde schatte.

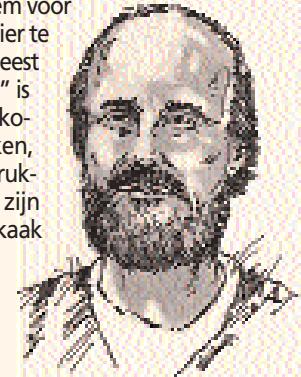
God daagde Job uit door hem voor te stellen te proberen een zeedier te temmen, een geweldig groot beest dat "een scheepsel zonder vrees" is (Job 41:23-24): "Kunt gij de krokodil met een vishaak optrekken, met een touw zijn tong neerdrukken? Kunt gij een bieze door zijn neus halen, met een haak zijn kaak doorboren? Zal hij veel smeekbeden tot u richten, vriendelijke woorden tot u spreken?" (Job 40: 20-22).

Uiteindelijk zag Job in dat de basis van zijn probleem het gebrek aan inzicht en overmatig vertrouwen in zijn eigen gerechtigheid was. Toen veranderde zijn mening over Gods rechtvaardigheid. Hij zag dat zijn kritische houding tegenover God verkeerd was: "Ik verkondigde, zonder inzicht, dingen, mij te wonderbaar en die ik niet begreep... Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. Daarom herroep ik en doe boete in stof en as." (Job 42: 3-6).

Jobs ervaring is in alle detail opgeschreven zodat wij kunnen leren van het hebben van een te hoge dunk van onszelf. "Hovaardij gaat vooraf aan het verderf, en hoogmoed komt voor de val. Het is beter nederig van geest te zijn met de armen, dan de buit te delen met de hovaardigen" (Spr. 16:18-19).

Jobs ervaringen kunnen ons uitleggen waarom rechtvaardige mensen soms door ontmoedigende en traumatische tijden gaan en verleid worden om het God kwalijk te nemen dat Hij niet snel hen te hulp komt. Wij kunnen, net als Job, tekort schieten in het begrip dat God veel meer ziet dan wij zien.

Hoe zwaar een beproeving ook is, we mogen nooit ervan uitgaan dat God niet luistert of er niet om geeft. Hij ziet de lessen die wij moeten leren, die buiten ons huidige begrip liggen. We moeten ons het buitengewone advies herinneren van Koning David: "Wacht op de Here, wees sterk, uw hart zij onversaagd; ja wacht op de Here" (Ps. 27:14). We moeten leren van Jobs ervaring om geduldig respect voor en vertrouwen in God te blijven hebben, zelfs temidden van ons lijden (Jak. 5:10-11).

Job

jaar tevoren had opgeschreven: “Wederom zag ik onder de zon, dat niet de snelsten de wedloop winnen, noch de sterksten de strijd, noch ook de wijzen het brood, noch ook de schranderen de rijkdom, noch ook de verstandigen de gunst, want tijd en toeval treffen hen allen” (Pred. 9:11). Jezus merkte op dat het incident bij Siloam (Luk. 13:4-5) niet een of andere goddelijke straf tegen de slachtoffers was vanwege hun zonden. Hoewel andere factoren zoals onjuiste constructie en onderhoudsprocedures een onderdeel van het gehele plaatje zullen zijn geweest, was het uitsluitend tijd en toeval voor wat de dodelijke slachtoffers bij Siloam betreft. Omdat ze op de verkeerde tijd op de verkeerde plaats waren, stierven ze. Christus spoorde echter degenen die aan de calamiteit waren ontsnapt aan om zich te bekeren van hun zonden

Christus Zelf beloofde een toekomstige opstanding, wanneer “allen, die in de graven zijn, naar Zijn stem zullen horen”

en, bijgevolg, te beginnen te leven in harmonie met Gods plan en doel. Zulke tragedies dienen krachtige aansporingen te zijn om nu actie te ondernemen om ons geestelijke huis op orde te maken. Waarom zouden we onze verlossing afzeggen? Waarom talmen als het op onze bekering aankomt? Waarom niet nu actie ondernemen? Daarop legt Jezus Christus de nadruk met Zijn commentaar.

Welke les trok Jezus uit de dood van anderen in een ander tragisch ongeluk?

“Terzelfder tijd kwamen enigen tot Hem met het bericht over de Galileeërs, wier bloed Pilatus met hun offers vermengd had. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Meent gij, dat deze Galileeërs groter zondaars waren dan alle andere Galileeërs, omdat zij dit lot hebben ondergaan? Neen, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Luk. 13:1-3).

In dit incident hebben de Romeinse autoriteiten klaarblijkelijk een aantal Galileeërs gedood die naar Jeruzalem gekomen waren om daar offers te brengen. Jezus merkte op dat deze mannen een verschrikkelijke dood stierven, niet omdat zij uitzonderlijke zondaars waren, maar omdat zij verwickeld waren in omvangrijkere gebeurtenissen. In een gewelddadige situatie worden onschuldige mensen soms verwond en gedood. Het kan iedereen overkomen – tenzij God op dat moment die persoon bovennatuurlijke bescherming verleent.

We zouden acht moeten slaan op het advies van Jakobus: “Welaan dan, gij, die zegt: Vandaag of morgen gaan wij op reis naar die en die stad, wij zullen er een jaar doorbrengen, zaken doen en winst maken; gij, die niet (eens) weet, hoe morgen uw leven zijn zal! Want gij zijt een damp, die voor korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt; in plaats van te zeg-

gen: Indien de Here wil, zullen wij leven en dit of dat doen” (Jak. 4:13-15). Het is Gods plan en bedoeling dat Hij alle slachtoffers van fatale ongelukken en andere tragedies weer ten leven zal opwekken. Degenen die door zulke situaties om het leven komen, zijn niet voor eeuwig verloren voor God of voor hun geliefden. Jezus Christus Zelf beloofde een toekomstige opstanding, wanneer “allen, die in de graven zijn, naar Zijn stem zullen horen” (Joh. 5:28-29). Ons gratis boekje *God’s Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Mankind* legt deze opstanding volledig uit met al de belangrijke bijbelse details. Toch hebben wij mensen nog altijd te maken met lijden en zelfs sterven in het hier en nu. Zie “Stappen in het omgaan met verdriet”, het laatste hoofdstuk in ons gratis boekje *What happens after Death?* Een exemplaar wordt u gratis toegestuurd op uw verzoek.

Welk fundamenteel bijbels principe kan ons een juist perspectief geven wanneer ons onverklaarbaar lijden overkomt?

“De verborgen dingen zijn voor de Here, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen voor altijd...” (Deut. 29:29).

God onthult simpelweg niet een reden voor alles dat ons overkomt. Daarom kan ook geen enkel mens een juist antwoord geven voor elke ongelukkige omstandigheid. Wij worden echter altijd, hoe onze omstandigheden ook zijn, verantwoordelijk gehouden voor het gehoorzamen van onze Schepper en het in harmonie blijven met Zijn plan en doelstelling. Het overige moeten we aan God overlaten, terwijl we geduldig op Hem vertrouwen in het geloof dat “God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn” (Rom. 8:28). Dat betekent echter niet dat we alles begrijpen omtrent hoe God Zijn plan met ons zal volmaken. Ons wacht volledige kennis en begrip ten tijde van de opstanding. Elk onderwijs dat tegen onze roeping en de ware bijbelse kennis die die roeping ondersteunt in gaat, is absoluut onjuist. We moeten ervoor oppassen dat we onszelf niet door onverklaarbaar lijden toestaan om bitter te worden en ons geloof in God te verliezen. Mogelijk heeft u of een van degenen die u liefheeft verschrikkelijk en onrechtvaardig geleden door toedoen van anderen. Dit lijkt de meesten van ons op bepaalde tijden te overkomen. Onszelf toestaan om bitter te worden, zodat we wraak beginnen te zoeken is niet het juiste christelijke antwoord. “Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden”, spreekt de Here” (Rom. 12:19). God zal de dingen herstellen op Zijn manier en tijd. Bedenk altijd dat wij slechts een gedeelte van de kennis hebben. Volledig begrip zullen wij later pas krijgen. De apostel Paulus begreep dit principe en vertelt ons: “Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben” (1 Kor. 13:12).

GOD IS ALTIJD EERLIJK

Wanneer het niet altijd gaat op de manier waarop zij het willen, roepen kinderen vaak uit “Dat is niet eerlijk!”. Mensen zeggen datzelfde soms ook over God. Dat was de houding van het oude Israël: “Maar gij zegt: De weg des Heren is niet

recht. Hoort toch, huis Israëls, is mijn weg niet recht? Zijn niet veel meer uw wegen niet recht?" (Ez. 18:25).

Vanuit ons beperkte standpunt lijkt het inderdaad alsof het leven niet altijd eerlijk is. God liet bepaalde onbillijkheden toe, toen Hij de mensheid het recht van keuzevrijheid gaf. Maar het erkennen dat niet alles in dit leven eerlijk is, is totaal anders dan God te beschuldigen niet eerlijk te zijn. Dat is niet hetzelfde. Gods woord is waarheid (Joh. 17:17). Zijn beslissingen zijn in overeenstemming met Zijn karakter, dat liefde is (1 Joh. 4:8, 16). Vertrouwen op God en Zijn Woord is het enige echte anker dat wij hebben. Niets anders is volledig betrouwbaar. Sommige mensen projecteren hun misnoegen over de zich opeenstapelende tekortkomingen van mensen en de onbetrouwbaarheid van dit leven op God, wanneer het leven vol is van moeilijkheden. Dus concluderen ze onjuist en onlogischerwijs dat God oneerlijk is. God onthulde aan Israël dat het integendeel *de wegen van de mens* zijn die niet eerlijk zijn.

Haalde de apostel Paulus deze vraag aan in een van zijn brieven?

“Gelijk geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad, maar Esau heb Ik gehaat. Wat zullen wij dan zeggen: Zou er onrechtvaardigheid zijn bij God? Volstrekt niet” (Rom. 9:13-14).

Veel hangt af van een juist begrip van het lot en het doel van de menselijke familie. Dat is zeker waar bij het beantwoorden van dit bekende dilemma.

Het is waar dat God genadig is aan wie Hij wil, terwijl Hij er ook voor kan kiezen om onder bepaalde omstandigheden iemands wil tegenover Hem te verharderen (Rom. 9:16-18). Dit alles is echter van tijdelijke aard.

Elke Christen moet leren over Gods primaire stap-voor-stap plan, zoals uitgebeeld in Zijn jaarlijkse Feestdagen. De won-

derbaarlijke waarheid die zij uitbeelden laat zien dat er een tijd komt wanneer God alle mensen zal roepen en hen een eerlijke en rechtvaardige kans op behoud zal geven. Op dat moment zal Hij hun zijn overvloedige genade laten zien, en niemand zal dan meer Gods eerlijkheid in twijfel trekken.

Dit is een van de fantastische waarheden die verborgen zijn voor de wereld, maar die geopenbaard is aan Christenen die de bedoeling van Gods Feestdagen begrijpen. Zij beelden de volgorde uit waarin God roept en de onrechtvaardigheden verwijdt die we in dit leven ondergaan. Het is belangrijk dat u begrijpt wat deze heilige samenkomsten uitbeelden. Voor een uitgebreide uitleg hierover raden wij u aan ons gratis boekje *Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen: De belofte van hoop voor de gehele mensheid* aan te vragen.

Wat heeft de Vader al gedaan om de onrechtvaardigheden van dit leven te vervlakken?

“Te dien tijde hief Jezus aan en zeide: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard. Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U” (Matt. 11:25-26).

Niemand is zich meer bewust dan God van de onrechtvaardigheden die over menselijke wezens komen in dit tijdperk door de invloed van Satan. Wie roept God echter het eerst: degenen met geweldige mogelijkheden of gewone mensen?

God laat zien dat Hij, in plaats van degenen die grote materiële voordelen hebben in dit leven voor te trekken, Zijn Koninkrijk eerst aanbiedt aan mensen die over het algemeen niet rijk en beroemd zijn, niet de schijnbaar succesvolle mensen in deze wereld.

“Ziet slechts, broeders, wat gij waart, toen gij geroepen werdt: niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken. Integendeel, wat voor de wereld dwaas

Historisch inzicht in menselijk lijden

In de Westminster Abbey, waar de groten en beroemdheden der aarde begraven liggen, beelden twee enorme kroonkandelaars bijbelse figuren in gegoten ijzer uit. Onder de uitgebeelde figuren uit het Oude Testament, springen twee eruit. Aan de ene kant van de massieve kandelaar is Koning Salomo uitgebeeld, achterover leunend op een troon in zijn majestueuze gewaden als leider van een verenigd en voorspoedig volk wiens goddelijke zegeningen het land vervullen. Zijn wijsheid is beknopt opgesomd in het commentaar van de mysterieuze Koningin van Sheba: “Gij hebt in wijsheid en welvaart de roep overtroffen, die ik vernomen had. Gelukkig zijn uw mannen, gelukkig deze dienaren van u, die gedurig in uw dienst staan, die uw wijsheid horen! Geprezen zij de Here, uw God, die zulk een welgevallen aan u had, dat Hij u op de troon van Israël geplaatst heeft!” (1 Kon. 10:7-9).

Salomo bereikte het hoogste van wat men tijdelijk kan bereiken, dankzij Gods overvloed. De andere kant van de kroonkandelaar laat de aartsvader Job zien, uitgebeeld in het diepste lijden van ellende en wanhoop. Zijn troon – om zijn ellende te verzachten – is een bed van as. Zijn drie vrienden komen van ver om hem te bezoeken, maar niet om het-

geen wat hij bereikt heeft te prijzen.

Het bestaan van de mens omvat zowel lijden als hoogtepunten in het leven. Lijden is net zoveel onderdeel van de kaleidoscoop van de mensheid als het bereiken van succes. De God van Israël maakte evenveel deel uit van Jobs leven als van Salomo's leven, als het niet meer was.

Wat deze Bijbelles probeert te laten zien uit de Bijbel zelf, is dat er een geweldig doel ligt achter ons lijden. Het leven geeft ons tijd om de belangrijke vragen te overwegen: Wie ben ik? Waarom ben ik? Welk deel maak ik uit van Gods meesterplan? Lijden is een natuurlijk onderdeel in ons bestaan. Niemand kan eraan ontkomen. Lijden kan ons stimuleren om het belang van het leven opnieuw onder de loep te nemen. Het dwingt ons om de tijd te nemen om de belangrijke onderdelen van het leven te overwegen. (Vraagt u alstublieft ons gratis boekje *Wat is uw bestemming?* aan voor een bijbels perspectief op deze onderwerpen.)

Onze Schepper is vastbesloten Zijn rechtvaardige karakter in ons te ontwikkelen. Hij is veel meer geïnteresseerd in het karakter dat we kunnen bouwen dan ons een leven te laten leiden zonder lijden. Jezus Christus Zelf leerde gehoorzaamheid door alles wat Hij heeft geleden (Hebr. 5:8).

is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wèl iets is, zijn kracht te ontnemen, opdat geen vlees zou roemen voor God” (1 Kor. 1:26-29). God heeft niet de wijzen, de machtigen en de edelen uit dit tijdperk geroepen. Jezus bevestigt dat “de kinderen dezer wereld gaan ten aanzien van hun geslacht met veel meer overleg te werk dan de kinderen des lichts” (Luk. 16:8). Toch zullen de verlichte kinderen van God de eerstelingen zijn van Zijn behoud. De profeet Jesaja schrijft over de manier waarop God Zijn plan vervult: “Op zulken sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft”, Jes. 66:2). God zal de dingen gelijkelijk verdelen. Niemand zal Zijn Koninkrijk binnen kunnen gaan die niet waarlijk nederig is. Iedereen die probeert zichzelf te verhogen ten koste van anderen moet zich bekeren van zijn egoïsme om het eeuwig leven te kunnen beërven (vergelijk Kol. 3:12-13; Rom. 12:16; Jak. 4:10; 1 Petr. 5:5-6).

Ontwierp God Zijn wet om degenen te beschermen die minder goed in staat waren voor zichzelf te zorgen?

“Wanneer gij de oogst van uw land binnenhaalt, dan zult gij de rand van uw veld bij uw oogst niet geheel afmaaien, en wat van uw oogst is blijven liggen, zult gij niet oplezen; dat zult gij voor de arme en de vreemdeling laten liggen: Ik ben de Here, uw God” (Lev. 23:22).

Ja, God is altijd eerlijk. Hij is liefdevol en genadig. Zijn wetten reflecteren Zijn liefde en zorg voor alle menselijke wezens. “De Here behoedt de vreemdelingen, wees en weduwe houdt Hij staande ...” (Ps. 146:9).

HOE ZIET GOD LIJDEN?

De Bijbel plaatst ons lijden in het juiste perspectief. Het legt uit waarom we pijn lijden, het ultieme doel van onze smart en hoe wij een belangrijke rol spelen in het verlichten van de pijn van anderen – niet slechts door persoonlijk hen te helpen, maar door de kennis van het ware evangelie te brengen aan een wereld verward in vreselijke angsten, veroorzaakt door zonde. Op vele manieren laat de Bijbel in zijn geheel zien dat God ons graag wil bevrijden van ons lijden. Er staan Hem vele mogelijkheden ter beschikking.

Hij let voornamelijk op Zijn mensen die Hem toebehoren (Hebr. 13:5-6). “Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen” (Ef. 3:20-21).

Bovenal, bedenk dat lijden slechts tijdelijk is, niet eeuwig. Nadat het doel ervan is bereikt, zal God het voor altijd uitwissen. Een van de meest geruststellende en bemoedigende profetieën in de Bijbel gaat over het bevrijden van lijden door God: “En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan” (Openb. 21:3-5).

Punten ter overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp, om u aan te sporen de concepten, die in de les worden besproken, te overwegen en u te helpen hen op een persoonlijk niveau toe te passen. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem a.u.b. schriftelijk contact met ons op met eventueel commentaar of suggesties en met vragen over deze les of de rest van de cursus.

- Dwingt God ons om Zijn wil na te volgen? Of staat Hij ons toe onze eigen beslissingen te nemen of we al dan niet Zijn weg willen volgen? (Deut. 30:19)
- Laat keuzevrijheid de mogelijkheid open voor zowel goede als slechte resultaten? (Rom. 3:15-17; Num. 14:18).
- Verkeerde keuzes brengen verdriet teweeg. Wat is het resultaat van het ons onderwerpen aan de leiding door Gods Geest en het maken van de juiste keuzes? (Gal. 6:7-8).
- Ons diepste karakter is belangrijk voor God. Welke kracht biedt Hij ons aan zodat het voor ons mogelijk is om Zijn wegen te gaan en karakter te bezitten als Hij? (Ez. 36:26-27).
- Christus heeft geleden zodat wij gerechtvaardigd en verzoend kunnen worden met God. Wat moeten Christenen leren van het lijden van Jezus? (1 Petr. 2:19,21; Fil. 1:29).
- Wie zit er achter het meeste lijden van de mensheid? (1Petr.5:8;1Joh. 5:19).
- Door de geschiedenis heen hebben volgelingen van God geleden vanwege hun geloof. Wat kunnen wij leren van hun voorbeelden? (Jak. 5:10; Hebr. 11: 24-26).
- Hoe staat ons dagelijkse lijden in verhouding tot de toekomst die ons wacht wanneer wij tot de getrouwen van God behoren? (Rom. 8:18).
- Wordt ons verteld om bepaalde dingen na te laten om op die manier onnodig lijden voor onszelf te vermijden? (1 Petr. 4:15; Spr. 1:29-32).
- God biedt hulp en troost voor degenen die lijden. Wat is de ultieme troost en begeleiding die door Christus' offer mogelijk wordt gemaakt? (Hebr. 2:17-18, 1 Joh. 1:7-9; 2:1-2).

© 2001 United Church of God Holland, Alle rechten voorbehouden.

Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. Auteurs: John Ross Schroeder bijdragende schrijvers: Jerold Aust, Gerhard Marx Redactie: Scott Ashley, John Bald, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Marcos Rosales, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. Vertaling: Germ Ensing, Martin Arendsen. Ontwerp: Shaun Venish.

United Church of God Holland The Good News

Postbus 93, 2800 AB Gouda, Nederland.
Telefoon/fax 084-8704080
E-mail: info@ucg-holland.nl
Website: www.ucg-holland.nl
Bankrekening: 53.83.60.747
Girorekening: 3276780

Duitsland: Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten, Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Tel.: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637
Italië: La Buona Notizia, Chiesa di Dio
Unita
Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy
Tel.: 0039-035583474 Fax: 0039-
035582140

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting.

Overige postadressen:

United States: United Church of God
P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027
Tel: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795
Websites: www.ucg.org
E-mail: info@ucg.org

Website: www.labuonotizia.org
E-mail: redazione@labuonotizia.org

Zuid Afrika: United Church of God,
Southern Africa, P. O. Box 2209, Beacon
Bay, East London 5205
Tel/ fax: 043 748-1694
Website: www.ucgsa.org,
E-mail: rsa@ucg.org

Spaanstalige gebieden: Iglesia de Dios
Unita
P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-
1027, U.S.A.
Tel.: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795